

Dopisi.

Naročnike našega lista prosimo, da zaostalo naročnino takoj povrnejo.

Upravništvo „PTUJSKEGA LISTA.“

Popravek. V članku zadnje številke „Kako se pri nas delajo cene“ naj se popravi, da je notirala pšenica na borzi 27. julija 750 K, dočim se je v resnici dobila za 630 do 650 K.

Dopisniku „Nove pravde“ št. 22 od 3. julija t. l., ki je v tej številki nesramno in lažnjivo napadal g. oficirje tukajšnje garnizije, priporočamo, da se prihodnjič v sličnih slučajih poslužuje resnice, če je očitavec, če pa ni, naj rajši molči, kakor pa da spravlja ta mladi list z njegovimi lažiprispevki v glas „revolverskega“ lista, kakor je graški „Zweihellerblatt.“ Da pa javnost tem lažnjivim izjavam napadalca — ki se je menda v oficirski družbi dobro počutil in iz hvaležnosti sedaj lažnjive vesti v prebavo ponuja — ne obsedi, naj izve sledeče: „Ni res, da so oficirji priredili že „večkrat“ zabavne večere, na katere se je povabilo v prvi vrsti grofica Herberstein z njenimi sinovi, ki baje ne znajo nobenega slovanskega jezika, nego po pisčevi domišljiji samo nemško govore. Res pa je, da so oficirji priredili zabavni večer na Vidov dan in 24. julija torej beri in reci dvakrat. Na te večere so se povabili v prvi vrsti „Sokoli“ in „Sokolice“, učiteljstvo, uradništvo in drugi meščani, med katerimi je bila tudi grofica oziroma rodbina Herberstein, katerih materin jezik je češki in se ga rajši poslužujejo kakor nemškega. Ni res, da bi imel katerikoli teh večerov glavni namen „ples.“ Res pa je, da sta imela oba večera namen zblížati civilno prebivalstvo mesta Ptuj z oficirji v boljše odnosa, kakor vladajo dosedaj — kar je pa od g. oficirjev res hvalevredno in res posnemanje priporočljivo vsem drugim stanom. Žalostno dovolj je torej, da se najde med Slovenci še tak izmeček, ki hoče to prepotrebno delo otežkočevati z zavijanjem resnice, kar pač menda ne spada v program NSS. Oficirji so hoteli tudi dejansko pokazati demokratstvo, pri čemer so upali, da najdejo podporo pri prebivalstvu, ali našli so kakor svedoči dopis „Nove pravde“ odpor. Pisec noče demokratstva, ampak on hoče, da grofice itd. ne smejo zahajati v družbo Sokolov, učiteljev itd. Torej ravno v teh krogih, kjer bi se morala širiti misel demokratizma, se neguje separatizem in vzdržuje takozvani „Kastengeist.“ Nadalje je pisec konstatiral, da se je na teh večerih govorilo in pelo izključno samo nemški. Čuditi se je pa treba tej drznosti, s katero tako gorostasno laž brez sramu objavi v časniku. Ali se ta ne boji, da se njega ime izve in je veliko ljudi, ki ga bodo zaradi te nesramne laži obsojali? Dejstvo je to, da niti polovica ptujskih oficirjev ne zna nemški, kako je bilo potem mogoče govoriti samo nemški, je uganka, ki jo mogoče uganiti samo brezvestni pisec vrst v „Novi pravdi.“ Še večji čudež pa je, da se je pelo samo nemški. Najbrže je bil pisec že tako pijan, da ni mogel razločiti slovenske od nemške pesmi, tem žalostnejše. Peli so pa v resnici samo „Sokoli“, za katere mirno vsak priseže, da še v družbi osobito pa v Jugoslovanski vojašnici niso in nikoli ne bodo peli nemških pesmi. K temu še se pripomni, da je res neka dama pela nemško pesem „Wien itd.“ česar pa oficirji kot gostitelji niso mogli preprečiti. Ta dama je soproga zavednega Slovenca iz NSS in je bila njegova dolžnost tozadevno posredovati. Če je pisec tako naiven, da je zmožen blatiti z lažmi oficirje in družbo, naj vzame na znanje, da s tem ne doseže edinstva in sloge.

Sv. Barbara v Halozah. Na dan kralja Petra ni bilo pri Sv. Barbari v Halozah razobešene niti ene zastave. Navada je bila, da so ob državnih in cerkvenih slavnostih plapolale zastave na visokem zvoniku in župnišču. Omenjenega dne je to izostalo, ker so bile zastave baje popolnoma raztrgane. —

Dne 3. t. m. je bila letno običajna šolska skušnja iz veronauka. Ob tej priliki je plapolalo dvoje slovenskih zastav, ena na zvoniku, in ena na župnišču. Zastavi sta bili stari, ter sta že večkrat plapolali na čast habsburškim tiranom. — Župljani so si kupili zvon za podružnico Sv. Elizabete. Ta zvon že je par dni v župnišču. G. Vogrin ga noče izročiti, ker še župljani dolgujejo 12000 K. Vprašamo pa g. župnika, kje je onih 87875 K cerkvenega denarja, kojega je lansko leto njemu izplačala barbarška posojilnica. Nemara so ključarji podpisali spet prazne pole.

Požar. Dne 15. avgusta t. l. popoldan je v koči Ivana Vrhovarja pri Sv. Trojici izbruhnil ogenj. Zgorela je omenjena hiša, ki je bila že dalj časa prazna. Škoda se ceni približno na 5000 K. Zavarovana pa je bila za 1000 K. Povzročitelj požara se še ni mogel dognati.

Požar. Dne 11. julija ponoči je izbruhnil v gospodarskem poslopu posestnika Martina Ivančiča iz Vareje ogenj. Zgorelo je stanovanjsko in gospodarsko poslopje, vsa uprava, obleka, živež in krma. Škoda se ceni približno na 10600 K. Zavarovano ni bilo. Vzrok požara se dosedaj še ni mogel dognati.

Požar. Dne 8. julija 1920 zjutraj je izbruhnil v svinjaku posestnika Jakoba Anderliča v Drakšlunu, občina Velika Nedelja, ogenj, ki se je razširil tudi na stanovanjsko in gospodarsko poslopje. Zgorelo je omenjeno poslopje z upravo, orodjem, obleko, hrano ter 2 svinji. Škoda se ceni na 75000 K. Zavarovano pa je bilo za 600 K. Zanetila se je pri tej priliki vsled vetra tudi sosednja hiša in gospodarsko poslopje posestnice Ane Moravec. Škoda znaša okrog 36000 K. Zavarovano pa je bilo na 200 K. Vzrok požara je še neznan.

Nesreča. Dne 19. julija zvečer si je Jožefa Žnidarič, 27 let stara posestniška hči Franca Žnidariča v Obrežu, vsled nepredvidnosti pri kurjavi zanetila obleko ter je zadočila take opekline, da je v kratkem potem umrla.

Utonil. Dne 6. julija popoldan je plavanja nevesči 15 letni Karl Pignar iz Hvaleincev, občine Sv. Andraž v Slov. Gor. pri kopanju v Pesnici utonil.

Požar. Dne 5. julija popoldan je strela zanetila v gospodarskem poslopu posestnika Jakoba Valenka v Malivasi ogenj. Zgorelo je dotično gospodarsko poslopje z orodjem, hiša, krma in živež. Škoda se ceni na 30.000 K. Zavarovano pa je bilo za 1000 K.

Nesreča. Dne 18. julija ob 8. uri 37 min. je skočil 14 letni Franc Dorič, sin železniškega delavca Jožefa Dorica iz Slov. Bistrice, iz osebne vlake št. 205, 100 m pred postajo Sv. Lovrenc na Dr. p., da pobere čepico, katero mu je veter odnesel, ter je pri tem smrtno ponesrečil.

Ormož. Stroj za navijanje cen je v polnem teku. Svetovni klic „cene padajo!“ Kako smo si oddahnili, kako so navijalci cen glave pobesili in z zobmi škripali. Kratko je bilo naše veselje, kratko upanje. Cene so se res nekoliko znižale, toda naenkrat so zastale: blago, katero še se ti je včeraj ponujalo, je izginilo in tolažilo se te je, „mogoče v par dneh.“ Tukajšnja tvrdka J. Veselič je prodajala sladkor, ko je bila prodajal istega prosta, kg po 95 K. Ob času „padanja cen pa po 54 K. Ko so cene zastale, se je Ormožanom reklo, da ni sladkorja, ob istem času pa je za kmeta poskočil na 88 K. Sedaj pa naj kedo reče, da tudi pri nas cene ne padajo! Ivan Veselič bode kmalu berač in ti kmet pa se debeliš od uživanja njegovih sladkosti.

Politične vesti.

Stepan Radić obsojen. Bil je predsednik seljačke stranke. Ko se je 1. decembra 1918 razglasilo ujedinjenje naše države, Radić ni bil zadovoljen s tem. Hotel je, da bi Hrvatje zase ustanovili samostojno hrvaško republiko. Ker ni dobil med razumništvom pri-

stašev, je kmetsko prebivalstvo hujskal proti obstoječi državni obliki. Oblasti so ga 25. marca 1919 radi tega zaprle, 1. marca letos pa zopet izpustile. Ker pa je takoj po izpustitvi iznova začel hujskati ljudstvo proti državi, so ga morali zopet zapreti. Prišel je pred sodišče, ki ga je po dolgi razpravi 4. avgusta obsodilo na 2 leti in 6 mesecev ječe.

Naše meje proti Avstriji. Komisija za določitev mej med Jugoslavijo in Avstrijsko republiko se je nastanila v Mariboru in začela poslovati 12. avgusta. Naš komisar je general Anton Plivelic, kteremu je pridružen potrebno število izvedencev. Naloga te komisije je, da natančno določi državno mejo, ki je v glavnem že zaznamenovana v mirovni pogodbi. Ozirati se morajo pri tem na obstoječe upravne meje in krajevne gospodarske koristi.

Razmere na Koroškem. Proti posebnim izkaznicam je mogoče, da prestopajo posamezne osebe črto med glasovalnima pasovoma A in B. Te ugodnosti se poslužuje vse polno Nemcev, ki hodijo z nahrbtniki v naše kraje, da si jih napolnijo z raznim živežem. Izrabljati hočejo to ugodnost pa tudi nemški hujskači, da ščurjajo naše ljudstvo proti naši državi. Nasilni so tudi ti hujskači, ropati, krasti in pobijati hočejo. Naše pošteno ljudstvo se upira takim tolovajstvom in prišlo je že na več krajih do resnih spopadov s krvavimi posledicami.

Komunistični shod v Ljubljani. Po zadnji ponesrečeni železničarski stavki so se komunisti zopet začeli gibati. V nedeljo so imeli v Ljubljani veliko javno zborovanje. Ker ni v Ljubljani dovolj komunistov, so prišli s posebnimi vlaki rudarji iz Trbovelj, Zagorja in Hrastnika. Prišlo je tudi mnogo nemških komunistov iz Maribora, o katerih dobro vemo, da sovražijo iz narodnostnih ozirov našo državo, ki pa vendar nočejo zapustiti naše osovražene Jugoslavije in iti med svoje sodedruge Nemce, in to radi tega, ker dobro vedo, da se jim pri nas stokrat boljše godi, nego bi se jim godilo drugod.

Sestava naše vlade Pogajanja se vrše že tedne, ali do sestave nove vlade noče nikakor priti. Zunanja politika kakor gospodarski položaj države nujno zahtevata stalne vlade, prestolonaslednik sam osebno posreduje in se trudi, ali vse to nič ne zaleže: strankina korist je pri nekterih odločujočih voditeljih več ko državna blaginja. Jasno se vidi to pri vprašanju izvoza, za kterega se ne morejo zediniti, ko so se o drugih stvareh za silo pogodili. Radikalci hočejo imeti edini pravico izvažati žito v tujino, to je, edini oni bi smeli zaslužiti pri tej kupčiji milijone. Demokrati se pa temu upirajo, češ pustite, da tudi drugi kaj zaslužijo. Ni čuda, da se vedno bolj množe glasovi, naj bi prevzeli vlado možje, kterim ne bi bilo edinole za osebne in strankarske koristi, nego ki bi gledali, da enako pravično skrbijo za vse prebivalstvo.

Nezdrave razmere. V strankarski strasti začenjajo posamezni vladni člani drug drugemu prosto nagajati. Naj se kak dober ukrep tudi sprejme, ga ni mogoče izvršiti, ako ni dotični minister pri volji, da ga izvede. Tako so na pr. dovolili raznim uradniškim skupinam draginjske doklade, toda posamezni ministri so po svoji volji to ali v redu dali izplačati ali napol ali pa se še obotavljajo. Prav sedaj se poroča, da se je na zahtevo Demokratske zajednice sklenilo, da se sme sadje in zelenjava izvažati brez takozvane zdrave valute. Sklep pa se ne more izvesti, ker nasprotna stranka noče podpisati tozadnevne naredbe. Kam lahko dovede ta strankarska nagajivost, vidimo pri sedanji ljubljanski vladi, ki se kratkomalo upre sklepom osrednje vlade v Beogradu, ako ji ti sklepi niso po godu. To vede v popolno anarhijo. Čudimo se le, da prednjači pri tem anarhističnem počenjanju stranka, ktere temeljno načelo je, da se moramo pokoriti postavnim oblastim, stranka, ktera zahteva, da se njene naredbe brezpogojno izvrše, naj so tudi krute in se mnogim zde krivične.

Italijani so zapustili Albanijo. Dolga leta so Italijani napenjali vse svoje sile, da za-